

ΜΑΡΑΘΩΝΕΙΟΣ

Οἱ Ἄγγλοι ἔδωσαν τὴν καλλιετέραν ἐπιμηναίαν εἰς τὴν τελευταίαν στροφὴν τῆς Συμμαχικῆς πολιτικῆς ἐναντι τοῦ πολιτειακοῦ μας προβλήματος. Ἔβαναι, δευκρινίζου, κανονικὴ συνέπεια τῶν ἐκλογῶν τῆς 31 Μαρτίου.

Εἰς πείσμα τῶν κωμικοτραγικῶν προσπαθειῶν τοῦ «κέντρου» ὅπως ἀμφισβήτησεν τὴν γνησιότητα τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας, ἡ κοινὴ γνώμη καὶ αἱ κυβερνήσεις τῶν Συμμαχικῶν χωρῶν ἔχουν πεισθῆ περὶ αὐτῆς ἀπολύτως. Καὶ ἐξέφρασαν τὴν πεποίθησίν των ἐμφαντικῶς.

Ὅταν ὁ Τρούμαν, συνοψίζων καὶ ἐπισφραγίζων ἐπισημῶς τὴν γενικὴν ἐντύπωσιν, συνέχαιρε τόσο ἐνθέρμως διὰ τὴν ἐργασίαν των καὶ διὰ τὸ πόρισμά των τοὺς διακεκριμένους παρατηρητὰς, εἰς τοὺς ὁποίους οἱ ἀνθρωποὶ τοῦ «κέντρου» ἀφίερσαν τόσας ἐπιθέσεις, σκώμματα, καὶ ἀνουσίας γελοιογραφίας, προέβαινε εἰς χειρονομίαν ἀκρῶς χαρακτηριστικῆν.

Ἄν οἱ ποντίφηκες καὶ οἱ μεταωρολόγοι τῶν διεθνῶν κλιμάτων ὑπεβάλλοντο εἰς τὸν κόπον νὰ τὴν προσέξουν, θὰ ἐπροφύλασσαν ἑαυτοὺς ἀπὸ τὴν ἐμβρόνιhton ἐκπληξιν καὶ τὴν γελοιοποίησιν εἰς τὴν ὁποίαν θυθίζονται σήμερον. Οὐτὲ θὰ εὐρίσκοντο εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ θρηνηλογοῦν ὡς ἀπαρηγόρητοι χῆραι διὰ τὴν «ἀδόκητον μεταβολὴν» τῆς Συμμαχικῆς πολιτικῆς.

Διότι τίποτε τὸ ἀδόκητον καὶ τὸ μὴ ἀναμενόμενον δὲν συνέβη.

Ἡ Συμμαχικὴ πολιτικὴ ἐναντι τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων μεταβλήθη πράγματι κατ' ἐπανάληψιν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Πολλοὶ παράγοντες συνετέλεσαν πρὸς τοῦτο. Ὁ κυριώτερος ἦτο ἡ ἔλλειψις ἐγκύρου καὶ ἀσφαλτοῦς κριτηρίου περὶ τῆς θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὸ κριτήριον τοῦτο ὑπάρχει σήμερον, ἀπὸ ἐξ ἑβδομάδων. Οἱ Σύμμαχοι τὸ ἀνεγνώρισαν ὡς γνήσιον καὶ νόμιμον. Ἀνήκουσιν εἰς πολιτικὴν σχολὴν διὰ τὴν ὁποίαν ἀκριθέστερος ὄρισμός τῆς δημοκρατίας, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων, εἶναι αὐτός: δημοκρατία εἶναι ἡ κυβερνήσις τῆς πλειονότητος ἐκφραζομένης διὰ τῆς ψήφου. Τί φυσικώτερον παρὰ νὰ προσαρμόσουν τὴν γραμμὴν των πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ;

Ἐχρειάζετο ὑπερβολικὴ μωρία διὰ νὰ φαντάζοντασιν οἱ κ.κ. κλιματολόγοι ὅτι ἤμποροῦσε νὰ διαρκέσῃ ἐπ' ἀπειρον ἡ λαμπρὰ ἐκείνη ἑορτὴ τῶν διαφόρων κυρίων Γεωργιάκιδων καὶ συγκροτημάτων, ὑπεξαίρουμένων ἀπὸ τοὺς διαφόρους κυρίους Μάκ Νήλ «λύσεις» ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἡ ὁποία ἐσήμαινε ἀνάβολὴν ἐπ' ἀόριστον τῆς λειτουργίας τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, ἐκκρεμότητα, καὶ αὔξουσαν ἀποσύνθεσιν.

Εἶναι λογικὸν καὶ χρήσιμον νὰ συμπληρωθῇ ἡ σύνταξις τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους. Ἡ 31 Μαρτίου ἔδωσε βουλὴν καὶ κυβερνήσιν. Ὁ Σεπτέμβριος θὰ δώσῃ πολιτεύμα.

Ἡ πλήρης ἀποκατάστασις τῆς τάξεως καὶ ἡ διαγροφή τῶν νεκρῶν καὶ μεταδημοτευσάτων ἀπὸ τοὺς κατάλογους, εἴτε ζητοῦνται εἴτε ἔχει ἀπὸ τοὺς Συμμάχους, ἀποτελοῦν φυσικὰ καὶ οἰκοθεν ἐγχειρομένης προϋποθέσεις διὰ τὸ δημοψήφισμα.

Ἡ κυβερνήσις δὲν ὀφείλει νὰ ἀγνοῇ ὅτι κατὰ τοὺς μῆνας αὐτοὺς, τοὺς μέχρι τῆς νέας μεγάλης ἐθνικῆς ἐτυμηγορίας, ἡ ἐπίθεσις τῆς ἀναρχίας ἐναντίον τῆς τάξεως θὰ ἐνταθῇ. Ἡ ἐπίθεσις αὐτὴ πρέπει νὰ συντριβῇ, προτοῦ κἄν προλάβῃ νὰ ἀναπτυχθῇ, δι' ἐνεργείας ἐπιβλητικῆς, ἀποτελεσματικῆς, καὶ τιμίας, στρεφόμενης μὲ ἴσην ἀυστηρότητα ΠΡΟΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἐξυμνήσιν καὶ ὀπλοφόρου ἀπὸ τὰς πόλεις καὶ ἀπὸ τὴν ὑπαίθριον, καθὲ ὕλικῆς ἢ ψυχολογικῆς πιέσεως ἐπὶ τῶν πολιτῶν, τὴν παγίωσιν τῆς ἀσφαλείας ὡς αἰσθήματος καὶ ὡς πραγματικότητος, τὴν πλήρη ἀνασφάλωσιν τοῦ κράτους — ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ — ὡς φρουροῦ τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως.

Ἐχει λεχθῆ ὅτι πολιτισμὸς εἶναι κατὰ θεσιν ὁ νικηφόρος ἀγὼν ἐναντίον τοῦ φόβου. Ὁ Ροῦζβελτ ἀνήγαγε τὸ φιλοσοφικὸν τοῦτο θεώρημα εἰς σύνθημα τῆς διεθνούς πολιτικῆς, εἰς ὅρον τῆς μεταπολεμικῆς ὀργανώσεως τῆς ὑδρογαλίας. Ὁ ἀγὼν αὐτός, εἰς τὴν Ἑλλάδα, προσδιορίζεται ἕνα ἀπὸ τὰ οὐσιαστικώτερα καὶ τὰ θεμελιωδέστερα κεφάλαια τοῦ ἐσωτερικοῦ μας προβλήματος. Εἶναι δὲ καιρὸς νὰ δώσῃ ἐπ' αὐτοῦ ἡ κυβερνήσις τὸ μέτρον τῆς καὶ τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα.

Οἱ κατάλογοι ἐπίσης εἶναι εὐκόλον, ἐντὸς δύο—τριῶν μηνῶν, νὰ περιορισθοῦν εἰς μόνους τοὺς πραγματικῶς ψηφοφόρους.

Ἀπομένει μία τρίτη μεγάλη προϋπόθεσις. Ὅτι ἡ κυβερνήσις μὲ τὴν πολιτείαν τῆς, μὲ τὰ ἔργα τῆς, μὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων εἰς τὰς διαφόρους θέσεις, θὰ φροντίσῃ νὰ μὴ ψυχράνῃ τὸ λαϊκὸν φρόνημα. Δὲν ἀμφισβάλλομεν δι' ἀντικαμθάνεται τὴν τεραστίαν εὐθύνην τῆς ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, — ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ὅτι διὰ μέσον τῆς κυβερνητικῆς ἐνεργείας καὶ τῆς παρουσιαζομένης, τοιαύτης ἢ τοιαύτης, ποιότητος προσώπων καὶ πράξεων, ἡ δημοσία γνώμη βλέπει καὶ κρίνεται ἔχει μόνον ἕνα ὑπουργεῖον ἀλλὰ καὶ ἕνα πολίτευμα. Ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ δὲ νὰ ὑπεθυμίσωμεν ὅτι μόνον ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ γενικοῦ συμφέροντος ἀποτελεῖ ἐνεργητικὸν ἔναντι τοῦ λαοῦ, — καὶ ἄς ὑποτεθῇ καλοκαγὰθως ὅτι ἡ ὑπόμνησις γίνεται μόνον προληπτικῶς.

Ἄδριον συνέρχεται ἡ βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, ὕστερα ἀπὸ δέκα ἐτῶν κατάρχησιν τῆς κοινοβουλευτικῆς λειτουργίας. Κυβερνήσις καὶ βουλὴ ἄς ὑψώσουν τὸ πνεῦμα, τὴν ψυχὴν, καὶ τὰς σωματικὰς τῶν δυνάμεις, εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν μεγάλων ιστορικῶν περιστάσεων τοῦ ἔθνους. Ἄς παρουσιάσουν μέχρι τοῦ φθινοπώρου ἕνα γόνιμον τρίμηνον σοβαρᾶς ἐργασίας, περισυλλογῆς, δημοουργικοῦ συναγερμῆ, εἰς ἀτιμοσφαῖραν εὐπρεπέας καὶ ἀυστηρότητος ἠθικῆς. Ἡ ὀριστικὴ σύνταξις τοῦ κράτους κατόπιν θὰ ἀνοίξῃ τὸν δρόμον εἰς νέας ἐξελίξεις, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς Συμμάχους νὰ βοηθήσουν ΕΥΡΥΤΕΡΑ τὴν Ἑλλάδα, στηριζόμενοι εἰς μίαν ἐδρασιωμένην καὶ ἀσειστον κατάστασιν. Διότι εἶναι φανερόν ὅτι καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ τὴν βοηθήσουν καὶ χρειάζονται νὰ στηριχθοῦν εἰς μίαν τοιαύτην Ἑλλάδα, ὡς λαὸν καὶ ὡς κράτος. Δι' αὐτοὺς ὅλους τοὺς λόγους οἱ ἀρχόμενοι θερινοὶ μῆνες ὀρίζουν ἕνα ἀπὸ τὰ κρισιμώτερα στάδια τῆς νεοελληνικῆς ζωῆς, ἡ νικηφόρος διάνυσις τοῦ ὁποῖου ἐξαρτᾶται πρωτίστως ἀπὸ τὴν πνοήν, τὴν πρακτικὴν ἰκανότητα, καὶ τὴν ἠθικὴν περιωπὴν τοῦ κ. Γεωργιάκη. Ὁ κυβερνητικὸς Μαραθωνοδρόμος ἄς μὴ τὸ λησμονῇ οὔτε στιγμὴν ἐναντι ἐχθρῶν φίλων, καὶ φιλάτων. Ἄς ἔχῃ συνεχῶς εἰς τὰ μάτια τὴν Ἑλλάδα αὐτὴν, τὴν γλιόκις ἡρωϊκῆν καὶ μαρτυρικῆν, τὴν τόσο πολὺ ἀξίαν κάθε εὐτυχίας, καθὼς τὴν εἶχε εἰς τὴν Βοστώνην ἔνεκε ἀπλοῦς εἰσπράκτωρ τῆς Ἡλεκτρικῆς τρέχων διὰ τὸν κλασικὸν κλάδον τῆς ἀγριελαίας.

B.

ΕΤΟΣ ΙΑΡΥΣΕΩΣ 1911 ΑΡΙΘ.

Ο ΑΡΓΟΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Ἰδρυτῆς Θ. Α. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΤΑΚΗΣ Μ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
9 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ (Στοὰ Πάππου)

ΤΗΛΕΦ. 26-924

Ἀπόκομμα ΕΜΠΡΟΣ.....

Χρονολογία 12. ΜΑΙ. 1946